

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

34. Amplific. Christ. Firandensis, virtus Antonij Iapon.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

montis edito, prærupta undique, nec viros haberet nisi solum triginta, sed viros, sibi que animis, & manu nequaquam absimiles, quare perduelles qui eam propugnabant, pars contrucidati pars in præceps, fugam dum tentant acti, & saxi illisi; euentus Iaponia omni celebratissimus, & cælo auspici attributus, nunquam alioqui obtinendus nisi longa & aspera potentissimi exercitus impugnatione. Nimirum certabat in castris Bartholomei Deus, certabant Turriani preces, quarum suppetias pius Princeps nunquam non consueverat poscere, cum esset huiusmodi ardua & ancipitis belli aggressurus.

34.
Amplific.
Christ. Firandensis,
virtus Antonij Iapon.

Redux in ditionem Rex Arimæ; adeoque in mentem pristinam, erga religionem sacrosanctam, Turrianum Tacache acciuit ad Christianam vt significabat excolendam illic, & propagandam legem; occurrit, etsi perperam valens senex, expertusque est omnem Arimæ aulæ, ac Regis præsertim benevolentiam, qui eius consuetudine gauisus aliquandiu familiarem quendam suum huic assignauit, viæ ductorem & comitem, vt cum terram legisset Cocinozi, ædem illic figeret Deo sacram, in quam de more Christiani pietatis studia obirent. Debebat hic honor eorum probitati, & inuictæ in Christo constantiæ, à qua Chengandonus Rex senior, nec minis, nec precibus quenquam illorum excutere valuit in uitam superstitionem; quingenti simul, ferro ceruices parati subdere, testati sunt robur inflexi pectoris, conditionis impiæ contemptu qua ad Christum negandum urgebantur. Hæsit illic multo tempore Turrianus, vicinis quoque Christianis operam commodans, & hinc suos ad Euangelij sementem in diuersa spargens, in quibus Ludouicum Froes, Meacum destinauit, Vilelæ subsidio futurum, Cocinozi Rege propitio, & Turriano procurante nauigabatur in tranquillo mari; Firandum, & proximas insulas, vices rerum agebant promiscuæ, Regem eiusque Principem filium, ingens tenebat odium nominis Christiani, dumtaxat mitem, & beneuolum animum tunc soliti edere cum eorum rationibus commodasset. Præter hos dynastâ Catâdonus cum duobus eiusdem ordinis, & aulæ proceribus, qua sua priuatim maligna indole, qua Bonziorum instincti scelere, Christianis rebus aperte erant inimici. Solus de quo superius dictum est, pro iis stabat Antonius; isque ad hoc Regem adduxit vt Iasirmandachem Firando expelleret mysteriartham Bonziorum, origine Principem, infensissimum Dei hostem, & Euangelij, qui Vilelam aliquot ab hinc annis ignominiosè Firando eiecerat; nunc vices iniuriæ recepit. Nec Regi fuit sat integrum, eius exilium tametsi cuperet, Antonio negare, vt pote armorum supremo arbitro, & cui parem bello habebat neminem. Iungebat quoque vir præstantissimus dictis suis arma in defensionem fidei, quando vi & armis non verebantur Ethnici in eam insurgere. Tam morum exemplis, quam Religionis studio pariter efficax, solennis per urbem suimet diuerberatio quoties rediret; primas agebat in illa partes, primus ad templum, ad sacra mysteria, ad crucem adorandam, quoties per belli negotia liceret. Dabat prandia Christianis; & ab

iis vocatus, quantumvis pauperibus, promittebat; sedebatque nullo sui discrimine velut ex iis vnus, magno demissionis miraculo inter Principes viros apud quos in Iaponia populus non pluris fit bestiis. Dicebat item ad populum, disputabatque cum Ethnicis, & partem vnus salutem anteponebat gloriolæ victoriæ: huic Ioannis fratris natu minoris conuersio accepto ferenda est, eamque postea virtus egregia subsequens; huius enim fides, & probitas vxoris Ethnicæ intepuerat consuetudine, sed ab ea demum Dei gratia liber, Patrum hortatu, & Antonij aspectu, curas suas omnes in vsum animæ contulit, euasitque Christi propugnator, haud multum fratre inferior.

His Firandensis Ecclesia columnis nittebatur, ex nostris habebat Cabralem, & duos adiutores Iacobum Gonzales, & Ioannem Fernandes quibus præerat Rector Baltasar à Costa, perfecta est Nouēbri mense hoc sæculi anno 65. tēpli ædificatio, quod præcedēti fuerat inchoatum & quidem, vt in Iaponia splendē, solis enim ædificant ligneis, sed per politis, & maximè læuibus, quæ incrustatura exterior lutea ab incendiis defendit, ad motum populi quemlibet illic nimium familiaribus. Inauguratum est die sacro exceptæ in cœlum Deiparæ, nomenque huic inditum Temongi, quod apud nos cœli portum sonat. Rex ipse ad visendum opus, officiosè inuitatus à Patribus, & ab Antonio & Ioanne Christianis proceribus deductus venit, magno aulæ totius comitatu; & qualicumque tunc animo fuerit, certè hilari fronte, & placida spectare creditus, quod Christianos non parum recreauit.

Ecclesiam aliam sua ipsemet Deus, si loqui fas est, fundauit manu, ad hoc vsus Ethnica Princepe Icibondoni vidua bello cæsi, simulachris, & Bonziis ad insaniam addicta; huic erat filia quæ primis nuptiis Regis fratris, post eo mortuo Ioanni fuerat collocata: hac nihil erat in vita matronæ carius, quod eam in cultu idolorum tam exquisito educasset, vt non posset sibi fingere sanctiorem; sed has delicias superueniens morbus terro felle aspersit: mater filia metuens, diu noctu, flens orans assidebat Deorum genibus, Bonziorum preces stipe larga emebat; reparandis eorum caducis cœnobiiis, nouisque construendis suggererebat sumptus, Firandum tota votis, & sacrificiis fumabat, sed iis inanibus, & in cassum conceptis; accessionibus incrudescens morbus, Bonziorum ingratiis valetudinem citam spondentium, filiam extinxit: hic anus misera, honorum pœnitens, quibus à puero Deos coluerat ingratam illorum exsecrati mercedem, crudelitatem inculcare, detestati, postremo indignans, Patrem Acostam vocat, suam illi ex sorore annorum quatuor quadrimam filiulam tradit sacro lustrandam Baptismate; tradit ad hoc item honorarios suæ familiæ ephebos; tradit (quod maioris ad Dei gloriæ momenti) pagos duos, suum Ichiceuchensi in insula patrimonium, quos Christianis præceptis, & sacris imbui voluit, esseque Christianos; sed si de cætero spes tantum magnas dedit, quæ nullos vnquam sortitæ sunt fructus; inueterata olim fidei odio fœmina, dum fuit superstes, nec

34.
Firandensis
Ecclesie vic-
ces.